

vilde kunne faae det. Jeg veed heller ikke, om ikke den hele Bestemmelse kan have en anden temmelig skadelig Følge. Det er vist i Almindelighed ikke ønskeligt, at Børn, isærdeles- hed af mindre formuende Mænd, gifte sig ind til Forældrene, uden at have nogen særskilt Subsistence. Derfor Forældrene ikke ere i den Stilling, at de ere berettigede til paa egen Haand at indrømme dem Beboelse, saa vil deraf Følgen maaskee blive, at et saadant Ueg- tefab ikke indgaaes. Men, staaer det derimod til Forældrene, saa ville de. have Ondt ved at holde igjen, de maae give efter for Børnes Onske, som de dog paa ingen Maade vil- lige. Det er langtfra, at jeg skulde ville ind- føre Noget, der kunde ligne et Formynderskab for Borgernes Handlinger i den Henseende og, som kunde formene dem at tage deres gifte Børn tilhuse hos sig, naar der iøvrigt ikke er nogen contractmæssig, lovlig Indvending der- imod. Men derfor kan jeg dog ikke tilraade, at de i lovligt gyldige Contracter grundede Hin- dringer hæves ved Lov. Jeg kan derfor ikke Andet end aldeles henholde mig til, hvad Lands- thinget forhen har besluttet i denne Sag.

Blechingberg: Som Medlem af det fælles Udvalg, der har været nedsat, har jeg stillet mig den Opgave at bidrage, hvad der stod i min Magt, til at de 2 Dele af Rigs- dagen kunde komme til Overensstemmelse i nærværende Sag; og jeg vilde nødig, at der i den første Sag, der møder af denne Bestaf- senhed, skulde vise sig en Skrobelijkheid i Hen- seende til den Maade, hvorpaa vore Forhold ere ordnede igjennem Grundloven. Jeg er derfor, idet jeg tillige har ladet mig vejlede i Bedømmelsen af de Forhold, hvorom her er Tale, af de Mænd, der leve i disse Forhold, kommen til det Resultat at kunne gaae det an- det Things Anskuelse imøde i den Grad, som Majoritetens Indstilling lyder paa, men heller ikke videre, og det kun under den For- sætning, at den maa vinde Bifald i det an- det Thing. Det er derfor ogsaa under denne Forudsætning, at jeg stemmer for Majoritetens Indstilling saaledes, som den foreligger for For- samlingen.

Næst efter disse Bemærkninger maatte det være mig tilladt med nogle faa Ord at led-

sage de enkelte Dele i denne Indstilling. Den første Deel af samme gaaer ud paa at op- hæve de Bestemmelser, der indeholdes i den omhandlede Lovgivning, og som ere afvigende fra de almindelige Lovgivningsforfrister om Frem- leie, Bestemmelser, om hvilke jeg maa er- kjende, at de have en politieagtig Charakter og at de indeholde Straffebestemmelser af et eiendommeligt Slags. Jeg har ikke kunnet finde nogen Betænklichkeit ved at have disse Straffelovbud, og at den almindelige Lovgivning om Fremleie kom til Anvendelse paa de For- hold, hvorom her er Tale. Større Tvivl har jeg ganske vist havt ved det følgende Punkt i Ind- stillingen, der lyder paa, at en saadan For- pligtelse heller ikke ved fremtidige Contracter kan paalægges nogen Fæster, imedens jeg dog vistnok har endnu meget mere imod at røkke ved de bestaaende Contracter. Jeg kunde jo vist i det Hele ønske, at man var fri for saa- danne Indstrækninger i Contractsfriheden med Hensyn til Fremtiden, men, ligesom det i Prin- cipet ikke har det imod sig, som Angreb paa de bestaaende Contracter, saaledes er det navnlig af de Mænd, der kjende disse Forhold næiere, end jeg kjender dem, udtalt, at de ikke antage, at der var nogen overveiende Betænklichkeit ved, med Hensyn til det Forhold, hvorom her er Tale, at gaae ind paa denne Deel af Ind- stillingen. Det følger iøvrigt, mener jeg, klart af, hvad der i saa Henseende er optaget i Majoritetens Indstilling, at dette angaaer kun Fæsteforholdet og ikke det simple Leieforhold. Den derpaa følgende Deel af Majoritetens Indstilling er efter min Formening ikke uvig- tig med Hensyn til den Grundsætning, der ud- taler sig deri, forsaavidt Thinget vedtager ogsaa den, at det vil holde over de bes- staaende Contracter. Det er for at lade denne Grundsætning komme tilorde i Loven, at man har anseet det magtpaaliggende at op- tage en saadan Bestemmelse i Indstillingen som den, ved hvilken jeg i dette Øieblik dvæler. Det skjønnes heller ikke rettere, end at Indhol- det af denne Bestemmelse er fuldkommen adæ- quat. Forsaavidt der i ældre Fæstebreve maatte indeholdes saadanne Forfrister, som ikke kunne betragtes anderledes end som en simpel Gjentagelse af den almindelige Lovgivning, og